

Anbringelsesprincipper

Indledning

På de kommende sider kan du læse, hvilke principper, der bliver lagt til grund, når vi i Familie- og Handicapafdelingen anbringer børn og unge uden for hjemmet.

Familie- og Handicapafdelingens kerneopgave er at sikre vækst og udvikling for de mest udsatte børn i Vejle Kommune i tæt samspil med børn, familier og netværk. Det er en opgave, som vi stolte over at løse – og som betyder, at vi hver eneste dag gør vores bedste.

Formålet med anbringelsesprincipperne er at beskrive kommunens serviceniveau, så det er klart for både forældre og samarbejdspartnere, hvad der kan forventes af Familie- og Handicapafdelingen på anbringelsesområdet.

Samtidig ønsker vi med principperne at sikre faglig og økonomisk styring, og principperne er derfor også rettesnor for den enkelte rådgiver i forbindelse med overvejelser om anbringelser af børn og unge. Principperne supplerer Lov om Social Service og er vejledende indenfor lovens rammer.

Anbringelsesprincipperne er i tråd med Vejle Kommunes Børne- og Ungepolitik, som indeholder de fire temaer: Forældrene på banen, Børn og unge i vækst, Fællesskab rykker og Verden venter.

Principperne er godkendt af Børne- og Familieudvalget den 7. marts 2012. Principperne er revideret i 2016 og godkendt af Børne- og Familieudvalget den 26. januar 2017.

Else Zippor
Leder af Familie- og Handicapafdelingen

Anbringelsesprincipper

1. Anbringelse er undtagelsen

Det betyder:

- At vi har fokus på, hvad der skal til for at barnet kan blive hjemme hos sine forældre - og vi støtter derfor som hovedregel børn og deres forældre i hjemmet for at skabe positiv forandring for barnet i dets vante hverdag
- At vi tænker kreativt og fleksibelt for at finde løsninger, som betyder, at børn kan blive boende hjemme – og alligevel få den nødvendige støtte og en hverdag, der hænger sammen
- At vi kun anbringer et barn, hvis støtte i hjemmet ikke er mulig eller tilstrækkelig, da anbringelse er stærkt indgribende overfor både barnet og forældrene – og ikke altid har den ønskede effekt
- At vi altid har barnet i fokus – hvis det er bedst for barnet at blive anbragt, så gør vi det

2. Forældre er medspillere

Det betyder:

- At vi forventer, at alle forældre har et ansvar for deres barn uanset alder og funktionsniveau – og at vores mål er at understøtte forældrenes evne til at forblive en ressource for deres barn.
- At vi altid ønsker dialog og samarbejde med barnets forældre – også når barnets udækkede behov er omfattende og anbringelse overvejes.
- At vi ser det som en vigtig opgave at bidrage til, at forældrene får en forståelse af, hvorfor deres barn skal anbringes – fordi forældrene er afgørende for at anbringelsen lykkes
- At vi ikke ”glemmer” forældrene, når barnet er anbragt – vi udarbejder forældrehandleplaner og kan med en bred vifte af støttemuligheder støtte forældrene, så de kan blive bedre samværsforældre – eller en dag få barnet hjem
- At vi understøtter kontakten mellem barnet og deres forældre og øvrige familie og netværk under anbringelsen, når det er til barnets bedste

3. Børns mening tæller

Det betyder,

- At vi ser barnet som en aktiv medspiller i sit eget liv
- At vi er kreative og optaget af, hvordan vi bedst inddrager barnet i forhold til alder, modenhed og funktionsniveau for at sikre, at barnet får indflydelse på de beslutninger, der er væsentlige for dets liv
- At vi altid kan give et anbragt barn en kort og præcis forklaring på, hvorfor det er anbragt, og hvad det er planen, der skal ske fremover

4. Netværksanbringelse er prioriteret

Det betyder,

- At når anbringelse overvejes, så undersøger vi altid muligheden for, at et barn kan anbringes i familiens netværk frem for anbringelse i en plejefamilie eller på en institution
- At vi har en bred vifte af støttemuligheder klar til netværket, så anbringelsen kan lykkes

5. Plejefamilier er første valg

Det betyder,

- At vi som hovedregel, hvis netværksanbringelse ikke er mulig, anbringer børn i plejefamilier, for at sikre barnet en opvækt i et trygt familiefællesskab med nærhed og tætte relationer til få voksne
- At vi anerkender, at der er børn, der ikke kan anbringes i en traditionel plejefamilie, fordi de har brug for en massiv og stærkt specialiseret indsats f.eks. i træningsplejefamilie, på et opholdssted eller døgninstitution

6. Fællesskaber vægtes højt

Det betyder:

- At vi som hovedregel anbringer barnet i Vejle Kommune, så det har mulighed for at fastholde og udvikle sine relationer og venskaber i børnehaven/skolen og i fritiden.
- At søskende som udgangspunkt anbringes sammen, fordi søskende kan være en vigtig ressource både i barndommen og på længere sigt

7. Korte anbringelser - når det er muligt

Det betyder:

- At en anbringelse ikke behøver være langvarig – vi har målrettede tidsbegrænsede tilbud på 6 måneder, hvor der arbejdes intensivt med både barn og forældre, hvorefter barnet kommer hjem igen med støtte – eller alternativt i en plejefamilie eller egen bolig, hvis det viser sig, at forældrene ikke kan løfte opgaven
- At en anbringelse for de fleste børn er begyndelsen på en hjemgivelse – hvor vi gennem præcise mål i både barnets og forældrenes handleplan arbejder med udviklingsspor, som skal gøre det muligt for barnet at komme hjem at bo igen
- At vi anerkender, at nogle børn skal være anbragt barndommen ud. Det gælder særligt børn og unge med handicap, hvis funktionsevne forværres over tid, og hvor en anbringelse vil være for resten af barndommen

8. Skolegang er afgørende for alle børn

Det betyder:

- At barnets mulighed for en god og kontinuerlig skolegang, der kan understøtte barnets udvikling prioriteres højt, når anbringelse overvejes

9. Unge hjælpes på vej

Det betyder,

- At vi drøfter fremtidsplaner med den unge, og at vi i fællesskab opstiller mål i handleplanen for overgangen til voksenlivet med fokus på uddannelse, job og bolig
- At anbringelsen som hovedregel stopper, når den unge fylder 18 år, men vi tilbyder efterværn for at hjælpe den unge i overgangen til et selvstændigt liv, hvis vi vurderer, at der

kan ske en væsentlig og positiv udvikling – eller hvis støtten er afgørende for overgangen til en anden boform

- At vi ikke ser efterværn som blot en forlængelse af anbringelsen, men som en støtte til overgangen til en selvstændig voksentilværelse. Efterværn tilbydes som hovedregel i udslusningsbolig med tilknytning til anbringelsesstedet, som ophold i egen bolig med støtte eller som fortsat ophold i plejefamilie for unge med betydeligt og varigt nedsat funktionsniveau
- At vi, for de børn der har behov herfor, sikrer en god overgang til Vejle Kommunes Voksenområde, som har ansvaret for støtte til unge/voksne over 18 år, hvor der ikke er etableret efterværn

10. Barnets behov er vigtigere end omgivelsernes

Det betyder,

- At når vi anbringer et barn, så er det fordi barnets sundhed og udvikling er i fare – og ikke fordi barnet lever under forhold, som andre har vanskeligt ved at være vidne til. Vi er klar over, at vi vil opleve et pres fra omgivelserne, når vi arbejder på at finde løsninger, som betyder, at barnet ikke bliver anbragt
- At hensynet til omgivelserne i meget sjældne tilfælde kan betyde, at et barn med helt særlige problemstillinger anbringes

Når anbringelse overvejes

Når Familie- og Handicapafdelingen overvejer anbringelse af et barn sker det med afsæt i en børnefaglig undersøgelse, hvor barnets udækkede behov bliver indkredset. Barnets samlede behov for støtte er afhængig både af barnets særlige behov og funktionsevne og af forældrenes ressourcer og evner. Det er således ikke alene f.eks. et barns diagnose, der afgør om en anbringelse er aktuel.

For at en anbringelse bliver aktuel, skal følgende kriterier være opfyldt:

- barnet skal have et væsentligt behov for særlig støtte og
- barnets forældre er ikke i stand til varetage omsorgen for barnet *eller*
- det er ikke muligt at sammensætte en tilstrækkelig støtte i hjemmet

Det er vigtigt at være opmærksom på, at hvis forældrene ikke ønsker støtte i hjemmet, giver det ikke nødvendigvis mulighed for, at barnet/den unge i stedet anbringes.

Hvis barnets sundhed eller udvikling er truet, og forældrene ikke ønsker barnet anbragt, er det muligt at anbringe uden samtykke, hvis betingelserne for en tvangsanbringelse er opfyldt.

For socialt udsatte børn og unge gælder:

Små børn fra 0-6 år:

Vi iværksætter en indsats så tidligt som muligt. Hvis forældrene ikke kan sikre barnets sundhed og udvikling, kan barnet anbringes fra fødslen.

Anbringelse sker som udgangspunkt i netværkspleje eller familiepleje.

Vejde Kommune overvejer bortadoption af hensyn til kontinuitet og stabilitet i barnets liv, når det må antages, at barnet eller den unge vil være anbragt i en længere årrække, og det kan sandsynliggøres, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet.

Store børn fra 6-14 år:

Vi anbringer som hovedregel kun børn fra 6-14 år, hvis forældrene lider af alvorlig psykisk sygdom har massive misbrugsproblemer eller er dårligt begavede eller hvis der er tale om meget alvorlige omsorgssvigt som f.eks. vold, incest eller overgreb.

For øvrige børn i alderen 6-14 år tilbyder vi i stedet en massiv støtte i hjemmet, som muliggør, at barnet kan forblive hos sine forældre og bevare tilknytningen til sin familie, venner, skole og fritidsaktiviteter. Den massive støtte kan f.eks. bestå af praktisk støtte i hjemmet, ophold i en fritidsfamilie i eftermiddagstimerne eller ophold i en aflastningsfamilie i weekender/ferie.

Unge fra 15-18 år:

Vi anbringer som hovedregel ikke unge fra 15-18 år. Der er stor risiko for, at anbringelsen af unge bryder sammen og samtidig kan en anbringelse sammen med andre unge med alvorlige adfærdsproblemer forstærke den enkeltes problemer.

I stedet for anbringelse tilbyder vi typisk alternative løsninger i hjemmet som f.eks. det fleksible behandlingstilbud, en massiv unge- og familieindsats eller et intensivt MST-forløb. Den unge kan også anbringes på eget værelse i nærmiljøet med støtte.

For unge, der har begået alvorlig kriminalitet, har et massivt misbrug eller er i meget alvorlig mistro, og hvor et miljøskifte vurderes nødvendigt, kan der ske anbringelse. Vi anvender som hovedregel tidsbegrænsede anbringelser og gerne evidensbaserede metoder som f.eks. TFCO, som er målrettet unge med svære adfærdsmæssige problemstillinger.

For børn og unge med handicap gælder:

De børn, der anbringes, er ofte større børn med multiple funktionsnedsættelser, der har et omfattende behov for voksenstøtte/pleje ofte i de fleste af døgnets 24 timer. Børnene kan have en voldsom eller udadreagerende adfærd. Der kan også være tale om børn med mindre indgribende funktionsnedsættelser, hvor barnets forældre har begrænsede ressourcer og evner.

Anbringelsesprincipperne betyder, at anbringelse ikke vil ske, hvis anbringelsens hovedformål er f.eks. botræning som led i den særligt tilrettelagte uddannelse (STU). Anbringelse vil heller ikke ske, hvis anbringelsen har som hovedformål, at barnet/den unge deltager i sociale fællesskaber på f.eks. efterskoler eller højskoler.